

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Interview met Caroline Verduin: bestuurskundige in de politiek

Spruit, J.; Volkers, K.

Citation

Spruit, J., & Volkers, K. (2022). Interview met Caroline Verduin: bestuurskundige in de politiek. *Bestuurskundige Berichten*, 37(1), 35-37. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3303745>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3303745>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Interview met Caroline Verduin

Bestuurskundige in de politiek

Woensdag 16 maart 2022 vinden de gemeenteraadsverkiezingen plaats. Als de op een na grootste partij in de Tweede Kamer speelt D66 hier een grote rol in. Caroline Verduin is een van de enthousiaste D66'ers waarvoor een plek op de lijst voor de gemeenteraad is gereserveerd. Als nummer vier op de lijst voor Den Haag is Caroline, hoopt zij, vrijwel verzekerd van een plek in de gemeenteraad. De jonge D66'er studeerde bestuurskunde aan de Universiteit Leiden en is daarnaast een oud-lid van de Bestuurskundige Berichtencommissie. Ze vertelde enthousiast over haar tijd als student bestuurskunde en legt onder andere haar keuze uit om bestuurskunde te studeren, in tegenstelling tot politicologie. Na haar studie is ze stage gaan lopen bij D66 waar ze later ook een functie heeft gekregen als beleidsmedewerker. Caroline vertelt vol energie over haar plannen voor de gemeente Den Haag - mocht ze inderdaad in de gemeenteraad belanden.

Waarom heb je zelf de keuze genomen om bestuurskunde te gaan studeren in plaats van bijvoorbeeld politicologie?

“Ik vroeg me af of het nu wel de juiste keuze is geweest om bestuurskunde te gaan studeren en niet iets specifieks. Daar sleep je jezelf doorheen, ik had gelukkig ook leuke studiegenoten die daarbij hielpen. Maar achteraf merk je pas hoe leuk het is dat je zo'n breed pakket hebt. En het wel echt voordelig is om zo breed te kijken naar onderwerpen. Je realiseert je later pas dat je vanuit veel meer perspectieven naar iets kan kijken, je hebt aandacht voor technische keuzes, maar ook rechtelijke zaken erachter en het politiek draagvlak. [...] Later ben ik pas te weten gekomen hoeveel kanten je op kan met bestuurskunde. Je kunt voor de Tweede Kamer gaan werken maar ook voor een lobbyorganisatie, je kan natuurlijk ook in de lokale politiek aan de slag en ook bij een ministerie is veel mogelijk. Dat wil ik zeker ook studenten van nu meegeven, je kan er zoveel kanten mee op en dat is ook zo leuk aan de studie.”

Welke lessen heb je geleerd op je stages en werk bij de Tweede Kamer?

“Wat ik echt miste bij de master waren meer de praktische zaken zoals ‘hoe werk je samen?’, ‘hoe organiseer je?’. Hoe hou je een to-do list bij?’, ‘Hoe stel je je prioriteiten?’, zulke zaken. Wanneer je echt actief en praktisch aan de slag gaat bij een stage merk je pas dat daar te weinig aandacht voor was tijdens de studie. Zulke praktische zaken zou ik meer terug willen zien in de universiteit. In een stage zie je pas echt hoe het is om als bestuurskundige aan de slag te gaan. Het is op die manier leuk om een beeld te krijgen van baanmogelijkheden.”

Op welke manier raakte je eigenlijk betrokken bij D66, hebben je politieke interesses altijd al daar gelegen?

“Mijn moeder is Pools en ik weet nog goed hoe Wilders een Polenmeldpunt oprichtte [een online plek waar Poolse mensen ‘gemeld’ kunnen worden], dit was erg pittig voor me en D66 was wel echt een partij die zich hiertegen uitsprak. Daarnaast is het ook belangrijk of je

je prettig voelt bij een partij. Het gaat voor mij ook niet enkel om de inhoud – op klimaatgebied lijken D66 en GroenLinks bijvoorbeeld ook veel op elkaar – voor mij is het ook echt van belang dat je je prettig voelt bij een partij. Dus zo kwam ik bij D66 terecht. Toen ik een stage wilde gaan lopen om op die manier een beeld te krijgen van de politiek, en welke partij nu bij me past, heb ik voor D66 gekozen. En als je dan eenmaal binnen bent, kan je het niet meer loslaten en dan heb je het te pakken.”

Welke eigenschappen van jezelf zijn erg belangrijk voor de functie als gemeenteraadslid, waarom zouden mensen op je moeten stemmen?

“Ik denk dat mijn energie wel echt helpt, ik ben een heel energiek persoon en daar heb je wat aan in de politiek want het is een heel pittige baan. Daarnaast ben ik ook oprecht geïnteresseerd in mensen, ik wil weten wat mensen belangrijk vinden, waar ze zich druk om maken. Dat nieuwsgierige helpt me ook erg in mijn werk, omdat er dus ook echt aandacht is voor de onderwerpen die de bevolking echt belangrijk vindt en dit kan je dan ook aanpakken. Die interesse is ook echt goed, het is dan niet zo is van ‘ja ik wil voor mezelf daar in de gemeenteraad zitten’, maar ik wil ook echt mensen uit de stad helpen, door met mensen in gesprek te gaan. Daarnaast weet ik nu ook wel al veel over klimaatbeleid en ook dat zal me zeker gaan helpen als ik in gemeenteraad kom.”

We leven nu in een mediocratie en daarin is het persoonlijke en politieke eigenlijk vervlochten, zou je zeggen dat het politieke te persoonlijk is geworden en welke zaken wil je dan gescheiden houden en welke zaken uit je persoonlijk leven wil je wel delen?

“Nou ik zou dus graag willen dat het juist wel heel persoonlijk wordt. Politiek is wat anders als management bij een bedrijf of private organisatie, mensen vertrouwen je een stem toe en daarom moeten ze ook een beeld bij je hebben. Wel mag het niet oppervlakkig worden. Ik denk dat het een stuk persoonlijker mag, vooral ook op social media, je kan dan laten zien wat je daadwerkelijk aan het doen bent. Mensen stemmen op je en kunnen zo ook het resultaat daarvan zien. Naar mijn mening is dat een heel mooie manier om de kloof tussen politiek en burger in te perken. Mensen kunnen zo inzien dat je ook maar gewoon een jonge vrouw bent, iedereen had mij kunnen zijn.”

Je zou kunnen stellen dat politici van elk nieuwtje een uitspraak op twitter zetten, zou je stellen dat politici teveel meningen hebben en uiten?

“Naar mijn mening is dat inderdaad wel het geval. Ik vind ook van mezelf dat ik wel heel vaak kijk op social

Foto's: Martijn Beekman(www.martijnbeekman.nl)

media en in het algemeen zouden politici dit kunnen minderen, het is niet een precieze reflectie van wat mensen vinden. Je hoort eigenlijk alleen maar de mensen met een sterke/extremere mening. Deze uitersten leiden ook tot polarisatie. Nuance ontbreekt dan, het is coalitie, oppositie, hard tegen hard.”

U bent campagneleider en tevens staat u op plek vier op de lijst voor de gemeenteraadsverkiezing van maart 2022. D66 heeft in de Haagse raad nu zes zetels, wat een plek in de nieuwe raad haast een formaliteit betreft. In de landelijke politiek wordt er vaak geklaagd over te weinig ondersteuning en overwerkte politici en medewerkers. Hoe denkt u dit allemaal samen op een kwalitatief hoogstaande wijze te kunnen combineren?

“Dat is zeker wel iets waar ik zelf heel goed over moet gaan nadenken, ik kan niet meer 38 uur, maar eigenlijk 50 uur, per week in de Tweede Kamer werken en intussen nog ongeveer 20 uur in de gemeenteraad actief zijn. Ik warm er ook wel steeds meer voor op om zeker in de grote steden, dat de functie van gemeenteraadslid fulltime hoort te zijn. Van de ene kant is het wel heel mooi, je werkt dan voor de Tweede Kamer en in de gemeente endarmee sta je wel echt met beide voeten in de maatschappij. Anderzijds merk je ook dat je dan dan beide banen niet optimaal kan uitvoeren. Ik zit natuurlijk nog niet in de gemeenteraad, ik hoop dat het wel allemaal gaat lukken. Het is natuurlijk wel echt een uitdaging. Ik zie het zelf ook in de Tweede Kamer. Je moet het voor je zien dat je een Kamerlid hebt, een medewerker, misschien

twee, en een stagiaire en je bent een ministerie aan het controleren. Ik heb zelf ook bij een ministerie gezeten van honderden mensen. Voor een debat staan tientallen mensen van het ministerie paraat om antwoorden te geven, waarbij wij dan met 2,5 man die vragen moeten gaan bedenken. Het zou heel goed zijn als er veel meer wordt geïnvesteerd daarin. Daarom is het nog een beetje balen dat ik straks een soort gemankeerde tweede vrouw word, omdat ik wat minder uren heb en meer tijd nodig zal hebben voor de gemeenteraad. Wat wel heel leuk is aan de gemeenteraad, is dat ik nu adviseur van politici ben en ik help ze bijvoorbeeld dan met de voorbereidingen voor de debatten en nu realiseer jezelf pas hoe dat is. In dat inzicht zal het wel zeker een extra verdieping geven, je weet dan pas hoe het is om een debat te voeren, om in gesprek te gaan met een journalist etc. En met die kennis kan je dan ook weer zelf veel beter gaan adviseren.”

Welke drie speerpunten zou je voor de gemeenteraad willen gaan realiseren mocht je hier inderdaad een plekje in weten te bemachtigen?

“Allereerst moet je niet op te veel paarden wedden, je hebt natuurlijk maar kort de tijd om iets te kunnen veranderen, waarschijnlijk slechts vier jaar. Waar ik me wel zeker voor wil gaan inzetten is dat ook de stad Den Haag zich meer gaat bezighouden met de klimaatverandering. We maken nu al veel afspraken op landelijk niveau, maar ik wil ook echt gaan zien dat we in de stad veel meer groen krijgen, meer zonnepanelen etc. Ik merk het zelf ook echt in de stad Den Haag, hoe slecht de lucht is, door veel oude vervuilende auto’s en

te weinig groen. Daarnaast wil ik me ook gaan inzetten voor de Poolse gemeenschap, dit betreft zeker 13.000 inwoners. Deze arbeidsmigranten zijn noodzakelijk voor de samenleving maar toch behandelen we ze niet goed, de arbeidsomstandigheden zijn heel slecht. Die groep wordt veel te weinig vertegenwoordigd, ik wil hen gaan vertegenwoordigen en dat de arbeids- en woonomstandigheden verbeteren. Tenslotte word ik erg enthousiast van gezondheid en beweging. Je merkt, en ziet het ook aan de statistieken, dat mensen uit de kwetsbare wijken van Den Haag echt veel minder sporten en bewegen, slechter eten. Je ziet dan ook dat mensen echt minder oud worden. Daarnaast doen deze mensen vaak zwaar werk met slechtere arbeidsomstandigheden, dit brengt ook veel stress met zich mee. De sociaaleconomische positie van iemand zou geen effect mogen hebben op iemands gezondheid. Bovendien wil ik de gezondheid ook echt op de scholen aanpakken; dat kinderen hier gezond eten, fruit, krijgen en dat bewegen ook echt gestimuleerd wordt. Ik wil dan ook meer gaan investeren in sportverenigingen. Naast de gezondheid is het ook heel goed voor sociale contacten, iemand kan echt zijn plekje vinden.”

Interview door
Justin Spruit (links)
en Kyra Volkers
(rechts)

